

TAVASZ

Kibújócska

Ipiapacs kikelet,
bújócskázna a rügyek.
– Nem találsz meg, ágba bújtam,
egész telet átaludtam.
Ipiapacs, egy, két, három,
jövök, csak a tavaszt várom!

Katica

Kicsi vagyok, mégse félek,
Tarka mezőn éldegélek.
Hátam piros, mint az alma,
Hét kis pöttyöt láthatsz rajta.
Hívhatsz engem Katicának.
Fürgén szálló kisbogárnak.
S hogyha pihenek az ágon,
Vagy egy apró vadvirágon,
Óvatosan felemelhetsz,
Csengő hangon énekelhetsz,
Ujjacskádra felsétálok,
Aztán gyorsan tovaszállok.

Fecskenóta

Zeng a fészek
reggel óta,
felcsendült a
fecskenóta:
- Csit-csivit,
csit-csivit!
Itt a tavasz!
Itt van, itt!

Tavaszi

Fészket rak a jó idő,
gólyanép is haza jó.
Itt totyog a patakpart,
a sok vadlúd vele tart.
A Nap szeme ide lát,
kedvet nyílik a világ.
Hóvirágom tavaszol,
szívem zenét zakatol.
A park csupa szerelem,
benne magam keresem.

Tavaszi

Gyere, kicsi lepke,
szállj le az ágra,
ragyogj föl, csillag,
világíts az ágra,
hullj, eső cseppje,
lágyan az ágra –
hadd dajkáljon száz kis bimbót
hajnal hasadtára.

